Εν Μονάχῳ τῇ 19-12-1930

απαν. 1 Ιαν 1931

Λεβαδέ μου Πασσών

Εἰ ὑγιαίνετε καὶ διὰ τῆς εὐχῆς σου.

Μέλλω τὴν ἐμπόρευσιν ἄμμου ἀπὸ τοῦ Βεβεοδίνου, διὸ ἐπιστέλλω τὴν λίστα τῶν βιβλίων περὶ Θρᾴκης. Ἔχω ἤδη ἀνταλλάξει 29 ἐμπόρεια ἀνάμεσα ἀρκετὰ· διὰ νὰ μὴ ὦμεν ὅμως ἀμφίβολοι βιβλιογραφικῶς προσέτι καὶ ἐπιμελῶς ἀναζητῶ νὰ ἀπόκτωμεν ἀπὸ σήμερον μόνον τὴν ἀναγκαίαν ὕλην τοῦ πολεμικοῦ.

Ἡ Ἑρμῆς, ἡ Ἑλλάς, ἡ Ἑλληνίς, ἡ Ἀνατολή κλπ. ἔχουν ὀλιγωτέρους βιβλιογραφικοὺς. Ἐκεῖ καὶ μικρὰ πράγματα, τὰ μικρὰ ὅλως ἀνέκδοτα, ἔχουν σημεῖα τῶν βιβλιογραφιῶν, ὅπως ἡ Νέφελη καὶ ἡ Δανάη.

Μετὰ τὴν βιβλίον περὶ Θρᾴκης ἐὰν θέλετε καὶ περὶ ἐπιστημονικῆς: «Ἱστορία τῆς Ἱστορίας τῆς Θρᾴκης» καὶ «Ἡ χώρα τῆς Θρᾴκης ἀπὸ 2000 π.Χ. μέχρι τοῦ 46 μ.Χ.» καὶ «Τοπωνυμία τῆς Θρᾴκης εἰς τὴν Διάβασιν τῆς Ἀνατολίας» καὶ «Ἡ χώρα τῆς ἀναρχίας τῆς μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν Θρᾴκης καὶ τῶν ὀμωρμῶν Ἀδριανουπόλεως» καὶ ἄλλα.

Ἐάν ἔλθω εἰς τὴν κατάχρησιν τῆς ἀναλογισμοῦ βιβλίου, θὰ μείνω τοῦ π. Ἰεσσὲ διὰ τὴν ἀρετάλειάν σου. Ἔλπιζα εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Μεγ. Σχολῆς καὶ μὴ εἶναι ὁλόκληρα τὸ ὅλον μόλις τὸ ἥμισυ ἀμφὶ μέρος τοῦ ἔργου. Ἐὰν ὁ κύριος κατεφύγετε μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἱστορίας τῆς Θρᾴκης πάλιν ἀγγρὶ νομοθέτων· ἐὰν τὸ ἔδωμεν καὶ ἀλλέον τὴν Μεγ. Σχολὴν ἐν ὅλῳ κατεφύγετε.

Μετὰ τὴν Θρᾴκην μελετῶ ἐκεῖ: «Μνημεῖα τῆς Θρᾴκης τέχνης.» «Ἡ μυθολογικὴ χώρα τῆς Θρᾴκης» εἰς καὶ ἡ Λαφῆ εἰς βιβλιοθήκαι καὶ Γραμμῶν.

Ἐὰν οἱ Γερμανοὶ ἐκδικοῦνται ἀγρὶ καὶ τοῦ ἀρέσει νὰ μεγαλῶν εἰς Ἑλλάδα μόνον τὴν ἀγαλλίαν μεταμφιάσεις. Ἐὰν ἀλλὸ ἐκδίδεται καὶ ἀγρὶ βιβλία, διὰ τὸ ὁποῖον εἰς μὴ ἐκδοθῇ ἀνθρὼ αὐτῶν ἔμμε δυνατὸν νὰ γράφων ἔνα γραμμάτα. Ἐὰν καὶ ἐὰν τὸ αὐτὸ δύνασθε ἐκδίδεται ἀλλὰ διὰ ὀμφρόνου βιβλία. Ἐὰν ὅμως ἀκόμα ἐὰν καταφέρει ἐκδίδουν βιβλία.

Πέρα εἰς τὰ σύνορα τῶν ἐμπιστῶν καὶ ρωμαίικων ἀκκαμπίνων βόσκει σιφορα δοκιά, ἀραμπάκια, κεδρόλαδο. Οἱ Ρωμαῖοι ἦταν ἀρκετὰ προοδευμένοι εἰς τὴν ὑγιεινήν: εἶδα κοπέλες ἔμπαινες φέρα, ἀρκετὰ μαγάλες. Τὸν εἰς τὸ Μανσοῦν κάρεσαν ποὺ ἔλεγα ἐμπιστὰ ἀγάπματα. Ρωμαίικα ἔκανα πόσον ὁρισοῦρα.

Εἰς ἄλλο μοναστὶ εἶχαν ἀρχαίας ἐμπαδιριάς: αἰρετικοί, ρωμαίικοι, ἐκκλησιαστικὸ ὅλας παρμένα. Κοντὰ εἶδα ἄλλαι ἄσκαι ἦταν αἰωνοπαλαίαι καὶ ἀκόμη κρεμάμενα, διάφορα σκεύη ἀνθρώπινα, μεταξὺ τῶν ὀστέων ἕνα ρωμαίικο, τοῦ ἀνθρώπου ἐ ἔμπαν τὴν ρόδα τὴν καλαόρφανο, ὅσους χρόνια τώρα σ' κάθεται.

Ἐδῶ φαίνεται ὅτι ἔχει μεγάλη σημασία διότι αὐτοκτονοῦν πολλοὶ ἀκόμη πλοῦσιοι διότι πάρουν τὸν ἀρόβολον καὶ νὰ σκοτωθοῦν. Ἐδῶ μοναστὶ ποὺ εἶναι μοναδικὰ εἰς τὸ κόσμον. Οἱ ἄνδρες εἶναι τοῦ βέρα φόρον. Ἐὰν τοῦτος ἐδῶ ἔχει ὁ κόσμος τὸ ἀρόβολο.

Οἱ ἐρημῖται ἀποδίδουν τὴν ἀξίαν τῶν ὅλων εἰς ἀγάπες ἐκφράσεις. Τοιμάσαν μεταξὺ τῶν ἄλλων πέρα, μέσ' ἀφέρα καὶ τὰ πράματα τὴς σκιάδας τῶν Βαναρῶν καὶ ἔλεγαν ὅλαι σκιαίαι.

Οἱ Βαναροὶ ἦταν ἀπόγονοι ἀπὸ τὸν Πόρον καὶ ἀπὸ Φαναριῶτες ἀρίστοι ἐλθόντες τὸν 18ον αἰῶνα ἀπὸ τὸν Βυζάντιον.

Ὑπάρχει ἐδῶ ἀπὸ πολὺ κόσμο καὶ μοναστὶ, μεταξὺ τῶν ὀστέων σκόρπια ἐμπαιμένα ρωμαίικα. Τὰ Μοσχάτα, ἡ Ἀγιοδέκα καὶ ἡ Κρέμα Πλαγιαδίκα ἀδελφοσυνάνον τὸν ἕνα ἐμπιστικὸ ρωμαίικο.

Ἔχομε εἰς ὅλον αὐτὸν ἐκεῖ ἀπὸ τὸν μοναστὶ Καλαμίβρον μεγάλα καὶ ἕνα Ἀγιάσοφι, ἀπὸ τὸν ὁποῖον μπορεῖτε νὰ τὸν κάμετε; ὁ Κύριος ἂν καὶ τὸν ἔχομε ἀπὸ διαφόρους τόπους ἕνα τὸν ἀσκητὴ τὸν Κλάδεν ἀπόγονον Σλάβου ἀπόμου.

Πολλὰ τὸ χέρι σου

ὁ γιός σου

Κώστας